

Publicerad 2020-01-20 22:34 av Savel

Vit skepnad

Taket stirrar intimiderande i ögonen
och skamsenheten riktar min blicken bort
glömskan gör sig påmind
den förs från det osynliga rummet genom hallen
den står där framför
vit till sin skepnad lutandes i dörrposten
den söker min blick
ser att den finns men möter den inte
den tittar mig i vitögat

Den kom åter på natten
den lutade sig över mig
låtsas att jag inte ser
som om du kunde vara i rummet utan att jag märkte

Vintern kom
över natten hade marken begravts i snö
ögonen tyngs av tröttnad och huden av gäss
och från sängkanten gör mina nakna fötter sina första spår
det gör ont att gå upp på morgonen
snön biter mig i huden och myrorna kryper i muskulaturen
men det är inte så allvarligt

Det går faktiskt att göra snöänglar
~~även om dom inte finns på riktigt~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Savel med Poeter.se id #118397 innehar upphovsrätten